

andra unga prinsessor inte ha reda på, och jag förmår mycket, som de inte ens vågat drömma om. Om du litar på mig, vill jag lära dig både hur du skall tämja tjurarna, så draktänderna och hämta det Gyllene Skinnet.

— Fagra prinsessa, svarade Jason, om du vill göra mig den tjänsten, skall jag bli dig tacksam så länge jag lever.

Då Jason såg in i Medeas vackra ögon, var det som om han blickat ner i två oerhört djupa brunnar. Men om han över huvud varit i stånd att känna fruktan för någonting, hade han utan tvivel fruktat den unga prinsessan, ty hur fager hon än var för ögonblicket, hade man en känsla av, att hon i nästa ögonblick kunde bli lika fasaväckande som draken, vilken höll vakt över det Gyllene Skinnet.

— Prinsessa, utbrast han, du tycks vara mycket vis och mäktig! Men hur kan du hjälpa mig med de saker, som du talar om? Är du då en trollkvinna?

— Ja, prins Jason, det är jag, svarade prinsessan småleende. Min faster, Circe, har lärt mig trolldomens hemlighet. Om jag så ville,